

Da Ingen ønskede at ytre sig, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Endringsforslag indkaldtes til Fredeag Aften Kl. 7.

Man gik derpaa til første Behandling af Forslag til Lov angaaende Forbud mod at medtage løse Hunde i Vægersborg Dyrehave m. v. (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1461 fgg., jvfr. Sp. 1071 fgg.)

Klein: Imod Principet i det foreliggende Lovforslag, at Staten søger at værne om Freden i Vægersborg Dyrehave og navnlig at beskytte Vildtet imod Hunde, skal jeg naturligvis ikke udtale mig. Derimod forekommer det mig, at man i Gjennemførelsen af dette Princip er gaaet meget videre, end det kan anses nødvendigt. Det forekommer mig at være meget haardt, ja jeg kunde næsten fristes til at kalde det barbarisk, at man saa at sige aabner en ubegrænset Afgang for Forst- og Jagtbetjentene til at nedskyde løsgaaende Hunde i Dyrehaven, og det i Eierens Nærvarrelse. Paa mig vilde det i det Mindste gjøre et høist piinligt Indtryk at see et Eierne maastee meget tro og hengivent Dyr blive dræbt lige for hans Dine. Men hvad der forekommer mig at gjøre Bestemmelsen endnu mindre heldig, er den Uhydelighed, hvoraf Lovforslagets 2 første Paragrapher lide. § 1 bestemmer, at „det skal være aldeles forbudt at medtage Hunde i Vægersborg Dyrehave, forsaavidt den er bestemt til Opholdssted for Vildtet, med mindre de føres i Vaand eller paa Bogue.“ Jeg veed ikke, om denne Mellemfætning, „forsaavidt den er bestemt til Opholdssted for Vildtet“, skal indeholde et Motiv til at forbyde Hundes Medtagelse i Dyrehaven, eller om den ikke snarere er saaledes at forståa, at den indeholder en Begrænsning af det Forbud, som gives i Begyndelsen af Paragraphen. Men dersom dette Sidste er Mening, at det kun forbydes at medtage Hunde paa de Steder i Vægersborg Dyrehave, hvor Vildtet skal opholde sig, saa maatte man jo antage, at det skulde være tilladt at medtage

Hunde udenfor saadanne Indbegninger; men dermed stemmer det andet Stykke i § 1 lige saalidt som § 2 overeens. Der siges nemlig i det andet Stykke af § 1 ganske almindelig: „Træffes en løsgaaende Hund indenfor Dyrehavens Hegn, bør dens Eier bøde 5 Rd. til Politikassen osv.“; og i § 2 hedder det, at „de kongelige Jagt- og Forstbetjente have at optage løsgaaende Hunde, som de træffe indenfor Hegnet af Vægersborg Dyrehave“, uden nogenformel Undtagelse eller nærmere Begrænsning. Naar det i § 4 bestemmes, at Nedskydelsen af en løsgaaende Hund ikke skal fritage Eierne for desforuden at blive tiltalt, ikke blot til Erstatning af den Skade, Hunden maatte have tilføjet Vildtstanden, men ogsaa til Erklæggelse af Mulkt til Politikassen, saa forekommer det mig, at man her er gaaet temmelig vidt; naar Hunden er bleven nedskudt for Eierne, kunde det dog vistnok anses for en tilstrækkelig Straf for den lille Forseelse ikke at have passet paa, at en Hund er løben ind i Dyrehaven. Men § 2, som giver Forstbetjenten Tilladelse til at nedskyde Hunden, er ovenikjøbet uheldig affattet. Det hedder nemlig, at disse Betjente skulle være berettigede til at nedskyde Hunden, „forsaavidt den streifer omkring udenfor Veiene og Spadseregangene og af denne eller af andre Grunde ikke lader sig optage“. Jeg veed nu ikke, om Meningen er, at begge Betingelser skulle fastholdes, for det Første, at Hunden skal streife omkring udenfor Veiene og Spadseregangene, og for det Andet, at den ikke lader sig optage, saaledes at den altsaa ikke kan nedskydes, naar den holder sig paa Veiene eller Spadseregangene; men fremdeles er det Meningen, at det, at Hunden spadserer udenfor Veiene eller Spadseregangene, skal betragtes som tilstrækkeligt for, at det maa siges, at den ikke lader sig optage, eller skal der være gjort et Forsøg af Forstbetjenten paa at løbe Hunden op, og skal han først, naar disse Anstrengelser ikke krones med Held, være berettiget til at nedskyde Hunden? Vilde det Naturlige ikke her være at bestemme, at naar Hunden følger med sin Herre, enten den saa tripper bag efter ham paa Spadseregangene eller den muntret sig lidt udenfor disse, maa Betjenten ikke nedskyde den for Eierens Dine, førend han har opfordret Herren til at kalde